Jednací číslo: **4 T 66/2011 - 230**

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Příbrami rozhodl v hlavním líčení konaném dne 30. dubna 2013 v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Špičky a přísedících [redacted] a [redacted], **takto:**

Podle § 226 písm. a) tr.řádu se

obžalovaný

[redacted],

nar. [redacted] v [redacted], [redacted], trvale bytem [redacted], okr. [redacted],

zprošťuje obžaloby státní zástupkyně OSZ v Příbrami ze dne 19. 4. 2011 sp.zn. 1 ZT 234/2010 pro skutek spočívající v tom, že

dne 17. 12. 2010 v době kolem 19.30 hodin v místech zvaných [redacted] mezi obcemi [redacted] a [redacted], okr. [redacted], kde procházel se svou přítelkyní [redacted], nar. [redacted], v úmyslu s ní vykonat soulož i přesto, že mu sdělila, když se jí před tím při vzájemném líbání snažil osahávat na přirození, že to nechce, ji chytil za zápěstí obou rukou, povalil do sněhu, lehnul si na ni, sebe i poškozenou začal obnažovat na dolní polovině těla,

ačkoliv mu poškozená říkala, aby ji pustil a odstrkovala ho, kdy se obžalovanému podařilo obnažit poškozenou na dolní polovině těla, kdy ji stáhl oblečení ke kolenům a když mu poškozená řekla, že to bude dobrovolně, tak ji udeřil otevřenou dlaní do obličeje, přičemž se poškozené podařilo vysmeknout, z místa utekla a k pohlavnímu styku nedošlo, a tohoto jednání se dopustil, ačkoliv si byl vědom, že se jedná o osobu mladší 18 let,

č í m ž měl s p á c h a t

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) písm. b) trestního zákoníku ve stadiu pokusu § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

O d ů v o d n ě n í:

Usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 14.3.2013 spis. zn. 11 To 69/2013 byl zrušen rozsudek Okresního soudu v Příbrami zde dne 27.9.2012 spis. zn. 4T 66/2011 a věc byla vrácena soudu I. stupně.

Podle § 264 odst. 1, tr. řádu je soud, jemuž byla věc vrácena k novému projednání a rozhodnutí vázán právním názorem, který ve svém rozhodnutí vyslovil odvolací soud, a je povinen provést úkony a doplnění, jejichž provedení odvolací soud nařídil.

V projednávané věci odvolací soud stanovil, že je třeba, aby se soud I. stupně pečlivěji věnoval hodnocení výpovědí poškozené v kontextu s dalšími provedenými důkazy, zejména se znaleckým posudkem MUDr. [redacted] a znovu důkladně posoudil, jakým způsobem se obžalovaný k poškozené choval, zda se skutečně jednalo o nucení k pohlavnímu styku násilím, nebo jen o jisté nedorozumění mezi obžalovaným a poškozenou, k němuž došlo i vlivem specifických mentálních vlastností poškozené.

Po opětovném posouzení všech důkazů provedených v hlavním líčení soud dospěl k následujícím závěrům:

Obžalovaný v přípravném řízení uvedl, že se za [redacted] nechal dovézt již s tím úmyslem, že spolu budou mít pohlavní styk. Svědkyně [redacted] dělala takové náznaky již předtím, než přijel. Zastavili se krátce v hospodě a pak se šli projít. Líbal a osahával ji u krámu, to vypadala normálně. Pak šli z [redacted] směrem na [redacted] a asi po 1 km ji začal znovu líbat a osahávat, líbání opětovala, ale neosahávala jej. Pak ji položil na zem, to ale již nechtěla. Stáhl jí kousek kalhoty a kalhotky, sobě rozepnul poklopec. Zpočátku si myslel, že chce také pohlavní styk, ale pak ne. Vytrhla se mu a odešla s tím, že zavolá

policii. Kdyby se mu nevytrhla, asi by došlo k pohlavnímu styku, ale nechal ji jít, protože si uvědomil, že to nechtěla.

Své odvolání odůvodnil tak, že se za [redacted] přijel na základě telefonického rozhovoru s příslibem pohlavního styku a v tomto přesvědčení ho poškozená utvrzovala i na místě opakovaným a opětovaným líbáním a dotyky na intimních partiích, takže předpokládal, že je k pohlavnímu styku svolná. Když ji položil na zem a začal si rozepínat kalhoty, odtáhla se a dala mu facku, z čehož pochopil, že o pohlavní styk nemá zájem a od svého úmyslu upustil, nijak ji dále nenutil, rozhodně nepoužil výhrůžky či násilí a osahávání ihned zanechal. Poškozená se přesto zvedla ze země, oblékla se a prohlásila, že bude volat policii, což obžalovaný nechápe. Nesouhlasí proto s tím, jak byla celá záležitost hodnocena prvým soudem a domnívá se, že měl být obžaloby zproštěn. [redacted] při hlavním líčení popisovala předmětnou událost značně chaoticky a již proto byl zřejmý důvod o pravdivosti její výpovědi pochybovat: nereálnost chování obžalovaného, kdy jí měl jednou rukou držet ruce za hlavou, druhou jí svlékat ošacení, současně jí zacpávat ústa a svlékat i sebe, vzbuzuje pochybnosti, které ještě zesilují zjištěním, že poškozená vypovídala o tom, zda již měla pohlavní styk, v rozporu s gynekologickou zprávou a navíc se nejednalo o první případ, kdy si intimní situaci vyložila mylně, neboť již v roce 2008 křivě obvinila jiného mladíka z toho, že se jí pokusil znásilnit. Konečně i fakt, že poškozená nebyla po kontaktu s obžalovaným nijak zraněna, její obličej i ostatní části těla byly bez známek násilí, svědčí o nepravdivosti popisu jednání, jestliže tvrdila, že od obžalovaného dostala pár facek a snažila se mu bránit. Obžalovaný připomíná též skutečnost, že podle znaleckého posudku trpí poškozená lehkým mentálním defektem.

Proti tomu poškozená [redacted] ve své svědecké výpovědi tvrdí, že styk s obžalovaným zatím nechtěla. Schůzku toho dne domluvil on, zavolal jí a pak asi za půl hodiny přijel. Poté, co odešli z hospody, šli okolo krámu, kde jí strkal ruku pod kalhoty mezi nohy. Nechtěla to, proto mu ruku vyndala. Pak šli pryč z vesnice, kde se měli setkat se strýcem obžalovaného [redacted]. Poté, co zavolal její otec, ať jde domů, jí obžalovaný násilně povalil do sněhu, rozepnul sobě poklopec a jí stáhnul kalhoty, punčochy a kalhotky ke kolenům a chtěl s ní uskutečnit pohlavní styk. Cítila jeho penis na stehnech nebo na přirození. Ruce jí držel jednou rukou nad hlavou. Nechtěla styk a chtěla, aby jí pustil. Řekl, že bude řvát bolestí. Dal jí facku, když mu řekla, že to může být dobrovolně. Pak se jí podařilo vysmeknout, oblékla se a vstala. Odběhla a volala linku 158. Obžalovaný nechtěl, aby volala policii. Měl za to, že věc mohou vyřešit v klidu, ale pak utekl směrem na [redacted]. Cítila z něj alkohol. Po celou dobu jej pouze objímala a líbala, osahávání neopětovala. Výpovědi svědkyně [redacted] se v průběhu trestního řízení neshodovaly v tom, zda byla při útoku panna či nikoliv. Pak připustila v souladu s lékařskou zprávou, že panna v době události nebyla. V minulosti si jednou znásilnění vymyslela a vzala své trestní oznámení zpět.

Svědci vyslechnutí v hlavním líčení uvedli následující:

Svědkyně [redacted] znala svědkyni [redacted] jako spolužačku svých dcer. Všimla si, že seděla v restauraci v [redacted] s dvěma muži u stolu, pak s jedním z nich odešla

bez bundy a čepice. Když se pak do restaurace vrátila, vypadala vyplašeně, po celou dobu brečela, měla rozcuchané vlasy a v nich měla mokrý sníh, na tváři musela mít škrábanec, protože viděla krev. Nemluvila o tom, co se jí stalo, vzala své věci a odešla. Svědkyně [redacted] se pak vrátila k otci domů. K tomu, v jakém stavu přišla, vypovídal svědek [redacted], otec svědkyně [redacted], a jeho tehdejší přítelkyně, svědkyně [redacted]. Svědkyně [redacted] se svědkyní [redacted] mluvila po příchodu domů jako první. Svědkyně [redacted] byla ubrečená, klepala se a nějakou dobu trvalo, než řekla, že se jí někdo pokusil znásilnit. Byla rozrušená a nemohla se z toho dostat. Nevšimla si, zda měla poničené oblečení nebo škrábanec na obličeji, ale měla jej flekatý od pláče. Svědkyně [redacted] pak zavolala svědka [redacted] aby to s dcerou řešil. Ten stejně jako svědkyně [redacted] uvedl, že svědkyně [redacted] byla poté, co přiběhla domů, velmi rozrušená. Dcery se na věc opakovaně vyptával, protože jí po minulé zkušenosti nedůvěřoval. S vyšetřovatelem viděl stopy ve sněhu a nepřišly mu, že vypadaly jakoby se jednalo o dobrovolný sex. Svědkyně [redacted] na dotazy odpovídala shodně, proto jí pak uvěřil. Celou dobu, co vyprávěla, se třásla. Hodně plakala, ale zranění v obličeji si nevšiml. Druhý den už o události vyprávěla víc v klidu. Otci i matce ji popsala shodně jako v průběhu trestního řízení. Svědkyně [redacted], matka svědkyně [redacted], se o události dozvěděla později. Dcera jí nejprve informovala po telefonu. Svědkyně potvrdila, že dcera v době útoku nebyla panna. Po minulé zkušenosti jí nevěřila, ale pak změnila názor, neboť dcera stále odpovídá stejně a oproti minulému trestnímu oznámení netvrdí, že k pohlavnímu styku došlo, i když se pak ukázalo, že je stále panna. Po činu brala asi 14 dní homeopatika na uklidnění, protože v noci křičela a mlátila s sebou, plakala. Byla více zamlklá než obvykle. Dcera měla špinavé kalhoty i bundu od bláta a bundu měla poškrábanou od keře. Posledním, kdo byl k věci vyslechnut, byla svědkyně [redacted], bývalá kamarádka svědkyně [redacted]. Její výpovědi v přípravném řízení a v řízení před soudem byly diametrálně rozdílné. Svědkyně tyto rozpory nebyla schopna vysvětlit, soud tak její výpovědi neuvěřil a při hodnocení důkazů k ní nepřihlížel.

Vzhledem k tomu, že si výpovědi obžalovaného a poškozené navzájem odporují a nikdo nebyl před soudem vyslechnut jako přímý svědek, má zásadní význam pro rozhodnutí soudu posouzení věrohodnosti poškozené.

V její neprospěch soud musel konstatovat, že nikoli obžalovaný, ale právě poškozená [redacted] vypovídala o věci rozporně: ač připustila, že v průběhu procházky mezi nimi probíhaly intimnosti včetně líbání a vzájemného osahávání, v hlavním líčení uvedla, že ji obžalovaný povalil náhle a pro ni nečekaně, držel jí ruce za hlavou, současně svlékal ji i sebe, dával jí facky, když se bránila, křičel na ní, že je kurva a že bude řvát bolestí a zacpával jí ústa, když chtěla volat o pomoc. Přitom v přípravném řízení o nadávkách nemluvila vůbec a naopak a tvrdila, že facku od něj dostala jednu, a to poté, co mu řekla, že „to bude dobrovolně“. Nelze si nevšimnout, že popis jednání obžalovaného v hlavním líčení je poněkud dramatičtější, než jak o něm poškozená hovořila v přípravném řízení, kde ovšem zase nelogicky vyznívá tvrzení, že měla dostat facku poté, co se obžalovanému podvolila. Obhajoba důvodně poukazuje na to, že o dva roky dříve měla být poškozená znásilněna jiným mladíkem a posléze se přiznala, že si to vymyslela – pohlavní styk tehdy chtěla mít

dobrovolně, v jeho průběhu však dostala strach a odmítla v něm pokračovat, znásilnění pak ohlásila z obavy před rodiči. Pozornost jistě vzbuzuje i skutečnost, že poškozená před soudem nejprve tvrdila, že pohlavní styk dosud neměla, přestože gynekologická zpráva prokazuje opak, což nakonec připustila.

Vysvětlení vnitřně rozporných výpovědí poškozené se nabízí ze znaleckého posudku z odvětví psychiatrie a sexuologie, který byl vypracován znalcem Doc. MUDr. [redacted]. Znalec si v průběhu vyšetření poškozené všímá, že sexuální témata jsou u ní potlačená, případně infantilně nerozvinutá, dotaz po sexuálním vzrušení a vyvrcholení poškozená evidentně nechápe. Z její anamnézy vyplývá, že při porodu utrpěla perinatální postižení mozku, trpí lehkým mentálním defektem a poruchou osobnosti. Na návrh psychiatra jí byl přiznán částečný invalidní důchod. Je závislá na péči a dohledu rodičů, nesamostatná, dětsky důvěřivá a manipulovatelná, její obecná věrohodnost je snížená. Pokud jde o aktuální delikt, podle znalce se nezdá, že by konfabulovala, avšak někdy se uchyluje k jistému zkreslování popisovaného děje. Policii zavolala v době, kdy jí už nic podstatného nehrozilo, zřejmě spíše z bezradnosti než ze strachu z pachatele. Evidentně nebyla mentálně schopna dobře a racionálně zhodnotit situaci. Vlivem této události neutrpěla větší psychické ani tělesné trauma.

S přihlédnutím k závěrům znalce se jeví pochopitelnější i chování poškozené v roce 2008, kdy obvinila ze znásilnění jiného mladíka. Nabízí se úvaha, že poškozená v důsledku snížení svých rozumových schopností a povahovým zvláštnostem se nedokáže dobře orientovat v intimních vztazích a reaguje pro druhou stranu (sexuálního partnera) neočekávaně a nepochopitelně, což může vést k vážnému nedorozumění. Je třeba pečlivě hodnotit, zda obžalovaný poškozenou skutečně nutil násilím k pohlavnímu styku, nebo zda zašel pouze tak daleko, jak mu poškozená dovolila a v okamžiku, kdy dala najevo nesouhlas, resp. kdy mu byl její nesouhlas zřetelný, od svého jednání upustil. Je totiž vcelku zřejmé, že poté, co se mu poškozená vysmekla, nijak se jí nesnažil dostihnout a přemoci (to ani poškozená netvrdí), ačkoli by k tomu podmínky byly příznivé (nikdo je nevyrušil, poškozená byla částečně obnažená a musela se proto nejdříve obléknout, než odešla). Jak již bylo výše naznačeno, o fackování či jedné facce a případných nadávkách lze mít z uvedených důvodů silné pochybnosti.

Vzhledem k výše uvedenému soud uzavřel, že v projednávané věci jsou dány důvodné pochybnosti o správnosti skutkového děje v linii výpovědí poškozené [redacted], o kterou se obžaloba opírá, tyto pochybnosti nelze dalším dokazováním odstranit, protože další důkazy se ani nenabízejí, a proto soud postupoval v duchu zásady in dubio pro reo a obžalovaného zprostil obžaloby, jak je shora uvedeno.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání prostřednictvím Okresního soudu v Příbrami ke Krajskému soudu v Praze, a to do 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozená osoba, které se připojila s nárokem na náhradu škody k trestnímu řízení, může podat odvolání pouze pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, jej může napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Lhůta k podání odvolání u rozsudku, který se doručuje jak obžalovanému, tak jeho obhájci, běží od doručení, které bylo provedeno nejpozději.

Osobám, které mohou podat odvolání ve prospěch obžalovaného s výjimkou státního zástupce, končí lhůta týmž dnem, jako obžalovanému. Odvolání musí být ve lhůtě k podání odvolání nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně odůvodněno tak, aby bylo patrno, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Odvolání musí splňovat rovněž obecné náležitosti podání podle § 59 odst. 3 tr. řádu. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

V Příbrami dne 30. dubna 2013

JUDr. Jaroslav Špička
předseda senátu